

הרב אברהם אוהיון

הכמה הירקות 3

לקט ספורי קומיקס משבח
מחכתם ושנינותם של היהודים בכל הזמנים

עריכת לשון:
שאל עובדיה פתיה

ציורים:
שמחה יוסקוביץ'

עריכת לשון:
שאל עובדיה פתיה

ניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות לשון ותוכן:
לאה אטון

ציורים:

שמחה יוסקוביץ'

צביעה:

מירי דרויש

עיצוב כריכה:

אביעד בן סימון

עמוד וניצוב:

מירי פלקסר

ניהול גרפי:

אברהם אוהיון

חדש!

החנות הוירטואלית
הגדולה בעולם!

ניתן להשיג את כל ספרי
הרב אברהם אוהיון
וכן כל סוגי הספרים בעולם
לציבור הדתי

בפ'ל: 050-4164-500
באתר: ohayon-books.co.il

*למחבר אין כל קשר לאתר

כל הזכויות שמורות ©

נדפס בישראל אלול תשפ"ב
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא

Printed in Israel

הַקְדָּמָה

על התורה הקדושה נאמר (דברים ד, ו):
 "כי היא חכמתכם ובינתכם לציוני העמים".
 ואכן, בכל הדורות היו ידועים ישראל, עם
 מקבלי התורה, כעם החכם והנבון ביותר
 עלי אדמות.
 בכל שנות הגולה הארוכות, במזרח ובמערב,
 נסו הנכמרים שונאי ישראל בסייע קמץ
 מומרים אכולי שונאה, להביס את חכמי
 ישראל בנכוחים פמביים, לרוב בנכחות המלך
 והשרים.

פעמים רבות עוד יותר נסו מלכים, שרים וחכמי הדתות השונות,
 להציב שאלות ואתגרים בפני חכמי ישראל, או בפני יהודים
 תמימים מן השורה.

ותמיד, תמיד היתה ידם של היהודים על הצליונה.

כל וכוח הסתים בכשלונו צורב לנצרות או לאסלאם,
 ובנצחון מוחץ ליהדות הנצחית והאיתנה.
 אולם לעתים, היה הדבר בעוכרנו.
 כאשר ראו שונאינו כי אין בידיהם
 לנצח את חכמי ישראל בנכוחים
 ובהתנצחיות, היו אוזרים גזרות, כגזרת
 שרפת התלמוד, גרושין וגליות.

אך גם

בזאת לא עלה בידיהם להשמיד
 ולהתם את חכמת ישראל מעל פני האדמה.

הכטחת הבורא יתברך התקימה במלאה, וכאמור (שם):
 "ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לציוני העמים
 אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי
 הגדול הזה".

בספר "חכמתחיקותא" קבצו ולקטו מבחר ספורים מרתקים מכל
 הזמנים. ספורים על חכמתו של המלבי"ם, על פקחותו של רבי חיים
 מבריסק, על חריפותו של החת"ם סופר, כמו גם על שנינותם של יהודים
 מכל שכבות העם.

בכרך זה, השלישי בסדרה, נוספו גם ספורים על חכמתם של רבני
 קהלות מול משכילים שחשבו כי הם חכמים במיוחד, יהודים תלמידי
 חכמים מול גבירים צמי ארצות, יהודים צניים מול עשירים קמצנים,
 ועוד ועוד, כאשר כל ספור בפני עצמו עשוי להצלוח חיוך של קורת רוח
 על פני הקורא.

מאתלכם קריאה מהנה ומועילה, בתקוה שתשכילו להבין
 את הלמוד והעקץ השמון בכל ספור,

שלכם

אברהם אוחיון

קָנַס הַדָּדִי

תִּפְּלֵה לְעֵינַי

קְבִירַת נֶצַח

שִׂמְחָה חֲדָשָׁה

כֶּסֶף הוֹלֵךְ לְכֶסֶף

הַבְּרָחָה מִתַּחֲכֻמַּת

מֵהֵיכָן הַכּוֹבֵעַ?

חִלְקָה שְׂוֵה

גֵּאוֹנוֹת בְּרִשׁ"י

לָמָּה לְהִתְעַרֵּב?

תּוֹרָה שֶׁל תּוֹרֵף

גָּדַר לָפֶה!

שְׁלוֹשׁ תְּשׁוּבוֹת

זְכוּן קָדוּם

רְפוּאָה לַמֶּכֶה

הַסִּמְמָן הָאֶחָד עָשׂוּר

מָרָק בְּמִזְלַג מִקַּל וְחֹמֶר

לֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ

לֹא צוֹעֲקִים בְּחַנּוּם

עֲבָרָה שֶׁהִיא מִצְוָה

הסממן האחד צפור

מחוץ לבית הנסות של המלבי"ם.

מחוז בית הנסות יושב המלבי"ם והוגה בספרו.

מצריבו מצריבו צשיריו!

לפתע.

אם תרצה, אשלים לכם מגון.

כבוד הרב, הבאתי צשירי, אפסר להתחיל.

כמדמני שהרב מחמיר יותר מדיו! הנה, גם החלכנה, שריחה רע, מצטרפת לסממני הקטרת!

כמדמני שהנה מחלל שבת בפרהסיא, הלא כן? לא נוכל לצרף אותך למגון!

נכון, אולם היא אינה מצטרפת למגון, היא הסממן האחד צפור...

38 רוח והצלה

37 דרוך אגב

42 קח את הברוז

40 מלמעלה אפסר רק לפל

46 ההתראה שהועילה

44 צדותו של עץ

50 אני צרוד!

48 מחכים לשלישי

54 קצרת הקוקוס

52 תאנים ולא רמונים

51 כמה קדושים וחכמים?